

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindellicorum, 1690

Dies Septimus. De Ordine Sacerdotij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

vitio Dei & proximi. Servitus omninò nobilissima, magisque æstimanda, quàm regia libertas & magnificentia, si enim quilibet actus suam nobilitatem desumit ab objecto, patet utique, actum hunc esse nobilissimum, cum respiciat ipsum Deum & salutem animarum, quæ sunt objecta tam nobilia, ut quodcunque terrenum superent.

DIES SEPTIMUS.

De Ordine Sacerdotij.

Atingimus nunc maximam sublimitatem in Sacramento Ordinis, quæ est Sacerdotium; Sacerdos enim, cum sit præcipuus Minister sacri altaris & consecret corpus & sanguinem Christi, offert illud ipsum sacrificium, quod Christus in cruce æterno Patri obtulerat, cum hæc differentiâ, quod illud Christi fuerit cruentum, hoc verò incruentum. Ex quo utique elucet magna auctoritas Sacerdotij, dum potentiam suam etiam in ipsum corpus dominicum extendit. Nec aberravero, cum hanc dignitatem omnium præcipuam nuncupavero, tametsi enim ex alijs capitibus major sit dignitas Episcopalis, non est tamen major aut distinctus Ordo à Sacerdotio (prout communior Theologorum docet) sed una duntaxat exemptio ab eo.

G g 3

PUN-

PUNCTUM PRIMUM.

CONSIDERA primò dignitatem Sacerdotij ab Etymologiâ nominis, Sacerdos enim significat *sacra dans, sacra docens, sacer Dux*. Est Dux sacer, quia ipsius officium est, ut animas perducatur ad Deum. *Dat res sacras*, quia communicat animabus Sanctum & Sanctorum, ipsummet Christum Dominum; *Dat* populis sacratissima sacramenta Baptismi, & Pœnitentiæ. *Docet res sacras*, quia ipsius doctrina non tendit, nisi ad salutem animarum, unde nihil nisi sacra inculcat, utputa: devotionem, fervorem spiritûs & fidem Catholicam. In summâ: dicitur Sacerdos, quia totus est intentus servitio Dei & animarum; unde toties pravaricatur, suoque officio abutitur, quoties non tractat negotia ad Deum vel auxilium animarum spectantia; ut igitur re & nomine sit Sacerdos, totus sit deditus Deo & bono proximi. Est totus Dei, quia offert Deo ipsum Deum, est totus proximi, quia omnia agit & totum se impendit saluti proximi.

CONSIDERA II. quanta requiratur perfectio in Sacerdote, quam deducere potest ex accuratâ diligentia, qua in ejus Ordinatione utitur Episcopus. Consule Pontificale Romanum, & videbis, quanta testimonia requirantur, quantoperè interrogetur, cupiatque Episco-

Episcopus informari de perfectione Sacerdotis: *Sed ne unum fortasse, vel paucos aut decipiat assensio, aut, ne fallat affectio, sententia est expectanda multorum.* Invitantur omnes adstantes, ut candidè dicant mores; adhortatur, ut non habeant respectum ad personam, sed liberè manifestent, si quem noverint defectum.

Considera III. Quomodo invocetur Spiritus Sanctus, & sacro oleo manus inungantur, cum oratione: *Consecrare & sanctificare digneris Domine manus istas per istam unctionem, & nostram benedictionem.* Qua invocatione postulatur à Deo externa & interna perfectio Sacerdotis. Interna per infusionem gratiæ Spiritus Sancti, externa per inunctionem manuum, quæ inunctio pulcherrimè Sacerdotem instruit, quòd, quemadmodum oleum conservat ignem, ita ipse teneatur zelare honorem Dei, suoque fervore coram populo rutilare ad instar accensæ Lampadis.

AFFECTUS.

Vix dum in statum hunc, & in hanc meam obligationem oculos conieci, cum, ecce mi Deus! *Confusio operuit faciem meam.* O quàm intimè conjunxisti me tibi, dum te ipsum manducandum, tractandum,

Gg 4

ctandum,

Etandum, alijsque dispensandum concessisti!
 & ego, O miserum me! elongavi me à te,
 plus Mundo, quàm tibi affixus. Quid feci-
 sti tibi sic, O Anima mea, dum Mundo te
 adeò consecrasti, quæ tamen totaliter Deo &
 proximo es dicata? Quid sunt favores isti,
 nisi vincula amoris, quibus te amantissimus
 Deus sibi devicit, & in Deum quasi transfor-
 mavit? Revertere, O Anima mea, & mente
 confusâ prosterne coràm dulcissimo Jesu
 tuo, veniam humiliter implorans. O mi
 Jesu amantissime, quando veniet felix illa
 hora, in qua cognoscam beneficia mihi col-
 lata? Eruisti me de lacu miseræ & tenebra-
 rum, tenebrarum infelicis hujus Sæculi, ut te
 solùm cognoscerem & amplecterer. Manus
 inunxisti, ut non operarer, nec tractarem,
 nisi sancta. Erexisti pedes meos, ut curre-
 rem post vestigia Sanctitatis tuæ. Sed, O
 miseram me, elongavi me à te, pollui manus
 meas, & immersti me luto iniquitatis. Pro-
 pter quod ex toto corde doleo, seriamque
 & integram promitto emendationem. Tu,
 ne derelinquas me, sed instrue manus meas
 ad prælium, & digitos meos ad bellum; di-
 rige gressus meos secundùm eloquium tuum
 & vivam. Ah vivam! vivam in te, O
 mi Jesu, & æternùm
 vivam!

Fru-

Fructus & proposita.

Meliorem fructum non faciet Sacerdos ex hac consideratione, quàm si generosè se resolverit, posthac uni & soli Deo adhærere, hoc sibi in protestationem assumpto: *Pars mea Deus in eternum, huic vivam, huic moriar, huic perennabo.* Crede, mi Sacerdos, quidquid Deus cum animâ tuâ disposuerit, & tibi immiserit, id totum fieri, ut eam à Mundo abstrahat, sibi que totaliter uniat. O si Sacerdotes cogitationes suas impenderent subtili considerationi suarum obligationum, prò! quàm major fervor & optatior ædificatio essent resultaturi! O si considerarent, electos se esse à Deo in Ministros suæ Ecclesiæ, prò! quàm forent frequentiores in Ecclesiâ! quàm essent averfaturi publicas plateas, & alia loca vocationem suam dedecentia! O si ponderarent Ecclesiam sibi in habitaculum esse designatam, prò! quàm citò discessuri essent à Curijs & Palatijs, ubi cum Magnatibus & terrestribus Dominis complementa & sæculares caremonias fovent, iisque totas se impendunt! O si intelligerent, complementa & caremonias suas cœlestes esse, prò! quàm execraturi essent prophanas istas nugas! Emendate vos O Sacerdotes, & mementote, Dei vos esse & Ecclesiæ ejus, maximasque ob-

Gg 5 ligatio-

cessisti?
ne à te,
id feci-
undo te
Deo &
res illi,
issimus
ansfor-
mente
o Jesu
O mi
elix illa
hi col-
nebra-
i, ut te
Manus
starem,
curre-
ed, O
manus
Pro-
amque
Tu,
is meas
; di-
a tuum
e, O

Fyn-

ligationes vestras. Scitote, filium non esse adeò devinctum parentibus, nec mulierem marito, quemadmodum vos Deo. *Redite ad cor*, et Paulinum monitum studiosè pen-

1. Cor. 6. fate: *Non estis vestri: & alibi: Nemo vestrum sibi vivit.*

14. v. 7.

PUNCTUM SECUNDUM.

CONSIDERA magnificentiam & potentiam Sacerdotis, quæ verè stupenda est & ineffabilis, ut proinde S. Ephrem eidem intentus detineri nequiverit, quin exclamaret: *O Potestas ineffabilis, quæ in vobis habitare dignata est per impositionem sanctorum Sacerdotum! O quàm magnam in se continet dignitatem formidabile, admirabile Sacerdotium! Potestne dari major potentia? Pollet auctoritate, ipsummet Deum pro libitu omni loco & tempore, quocunque voluerit, in terram trahendi, ut adeò dici possit*

Job. 41. cum S. Job quòd *non sit potestas super terram, quæ comparetur ei.* S. Bernardus hac ipsà potestate absorptus quatuor prerogativas eruit, quibus gloriosissimæ Virginis potestatem excedit: *Sacerdotalis potestas superat potestatem Virginis gloriose, & primò quidem quoad verba; Virgo enim gloriosissima octo verbis unigenitum Dei filium in virginali suo uterum traxit; Ecce ancilla Domini, fiat*

Ser. 20.
fer. 3.
post
Dom.
2. quadrag.

mibi
tùm
meur
eum
re p
tame
Sacer
habe
III.
lem e
confi
licet
uteru
taxat
lies p
denu
cerdo
re pr
(ut c
rum
incar
Q
minir
cerdo
confu

mihī secundum verbum tuum. Sacerdos tantum quinque adhibet: *Hoc est enim corpus meum.* II. Benedicta Virgo tam parvum eum accepit, ut oculus humanus vix videre potuisset primo conceptionis instanti, tametsi perfectus fuerit corpore & animā; Sacerdos verò unicā suā voce tantum eum habet præsentem, quantus regnat in cœlis. III. Sanctissima Virgo mortalem & passibilem eum concepit, ubi in manibus Sacerdotis consistit immortalis & impassibilis. IV. quia licet castissima Virgo verbis suis Dei filium in uterum suum traxerit, id tamen semel duntaxat factum est, nec unquam, tametsi milles postea repetita tantæ efficaciz fuisset, ut denudò in Mundum veniret, cum tamen Sacerdos id toties possit, quoties voluerit. *Vere profectò veneranda Sacerdotum dignitas (ut cum S. Augustino exclamemus) in quorum manibus Dei filius velut in utero Virginis incarnatur.*

AFFECTUS.

Quomodo non admirabor, O amantissime Jesu! tantum honorem, tantam potentiam, quam dedisti mihi minimo famulo tuo, dum me ad tantum Sacerdotij gradum evexisti? O Deus, quàm confundor, dum indignitatem meam considero.

dero. Quid, obsecro, O mi Jesu, in me placuit tibi, quomodo, & ubi promeritus sum tantum bonum? Cur tantam potentiam in debilissimo famulo tuo voluisti collocare? scio, totum hoc provenisse à tuâ divinâ bonitate & amore. Ah! Anima mea, quàm nulla tibi suppetit excusatio, quod non incessanter cum Deo tuo commoreris, cum continuo & in manus & in cor tuum possis eum trahere. Obstupesco sanè, quod non ames Deum tuum tam amabilem & desiderabilem. Obstupesco, quod non impendas omnes tuas potentias ad eum benedicendum, & gratias agendum pro tanto favore. Quia igitur erigimini omnes potentia meâ; Intellectus consideret ingentem hunc favorem, & proponendo voluntati hæc inflammetur, imò consumatur amore & stupore, nec memoria unquam obliviscatur.

Fructus & proposita.

Memento ô Sacerdos, quod si Deus tantâ potestate te condecoraverit, ut è cælo in terram trahere possis filium Dei, non secus ac beatissima Virgo, quæ eundem stupendâ suâ humilitate virginali utero inclusit, procurandum tibi summo perere, ut Marianâ puritate & sanctitate præfulgeas, quod cum sit impossibile, ut tantum per-

perfectiōnis apicem conscendas, tamen eandem imitare saltem in humilitate, indignum teore & corde profitendo. Humiliavit se eminentissimum perfectiōnis scrutinium, subjecit se, & subijciendo attraxit in sua viscera Christum Jesum; idem & tu facito, nec dubita, quin promptissimus adfuturus sit idem Dei filius. Eritque hic optimus fructus, quem eruere poteris, cū enim te humiliaveris tuamque vilitatem agnoveris, majori tremore & reverentiā officium tuum subibis. Devotæ cupiam animæ videbatur res propè creditu difficillima, ut misellula anima, vilissima & abjectissima creatura possit superbire, consideratis miserijs, quibus media innatat; tametsi enim à Deo ad supremum fastigium sit elevata, id tamen non superbiæ, sed humilitatis motivum est, quia totum hoc ex abundantia divini gratiæ non ex hominis meritis provenit. Procurabit igitur Sacerdos in veram suæ auctoritatis cognitionem devenire, atque ex eâ in suæ nihilitatis abyssum descendere, quo fiet, ut, in laudes Dei resolutus, summo studio sit allaboraturus, quatenus omnes defectus in suo munere commissos seriò emendet.

PUN-

PUNCTUM TERTIUM.

CONSIDERA caeremoniam, qua utitur Episcopus in Ordinatione Sacerdotis, dum capiti ejus manum imponit, dicens: *Accipe Spiritum Sanctum* &c. quod est materia & forma essentialis partialis, altera enim pars est porrectio calicis cum vino, & patenæ cum hostiâ.

CONSIDERA, quàm sint pulchræ considerationes, quæ formari possunt. Primò enim intelligitur per Spiritum Sanctum plenitudo gratiæ, quam debet habere anima, quæ recipit Ordines sacros. II. Potestas Sacerdotis, quæ tanta est, ut ipsemet Spiritus Sanctus infundatur; & hæc est potestas cœlestis à solo Deo concessa, non verò à se ipso obten-

lib. 3. de ta. Audi S. Jo. Chrysostrum: Quidnam Sacerd. hoc aliud esse dicas, nisi omnium rerum cœlestium potestatem illis à Deo concessam? III. Accipit Spiritum Sanctum, qui est fons, unde derivatur omne bonum, quem proinde Sacerdos semper invocet, priusquam aggrediatur officium suum. IV. Spiritus Sanctus, qui est totus ignis amoris, vult ostendere, Sacerdotem ad sacrificium prodeuntem debere ardere amore divino, penitusque à corde suo expellere omnem affectum terrenum & amorem prophanum, ac solo amore cœlesti flagrare.

Con-

Confidera & aliam auctoritatem, quæ ab Episcopo confertur, quæ est potestas absolvendi à peccatis. *Quorum remisistis peccata &c.* Si magna est potestas Sacerdotis super reale corpus Christi, admirabilis etiam est ista supra corpus mysticum. O stupendum Sacerdotis officium! habet enim potestatem claudendi Infernum, & aperiendi Paradisum peccatoribus pœnitentibus, liberandi eos à servitute Dæmonis, & in filios adoptionis vindicandi, absolvendi à peccatis, quæ sunt catenæ diabolicæ servitutis. Sacerdos recuperat homini deperditum Spiritus Sancti gratiam, sanat infirmum, imò excitat per peccata mortuum, vitæque optatissimæ restituit per Medicinam Sacramenti pœnitentiæ, liberat denique ab omnibus malis, dum à peccato absolvit, quod est radix omnium malorum.

AFFECTUS.

Fateor, O Deus meus! iniquitatem meam; fateor exiguum meum spiritum in servitio tuo. Unde, ô Anima mea, tantus tepor tuus? unde tam exiguus tuus amor erga amantissimum Deum tuum? quæ tamen in collatione Ordinis sacerdotalis accepisti Spiritum Sanctum, qui est *fons vivus, ignis, charitas*? Ah! video, & dolens video originem

ginem teporis mei. Nimiùm eheu exsurgit,
 & ingentes flammæ agit amor prophanus in
 corde meo, ut ad eò superet, sopiat & expel-
 lat amorem divinum. O JESU mi benignis-
 sime! quàm foetum monstruosum suscitasti
 tibi, dum tantâ auctoritate me condecora-
 sti? Fons sum ego, qui alios abluendi pote-
 state polleo, & ego memet deturpo, turpissi-
 misque cloacis innato. Catenas peccato-
 rum innexas exsolvere possum, ipsemet mil-
 lenis vinculis constrictus. Cacodæmonis
 unguibus eripio quantumcunq; eidem man-
 cipatos, & ego in miserabile mancipium me
 consigno. Plange, O anima mea! ingemisce
 & suspira, quia verè magna est miseria tua.
 Verè monstruosa sum progenies! sed rever-
 tar, O Pater misericordiarum! abjurabo vias
 difficiles, tibi que rebelles, ac eò magis te
 posthac amabo, quo magis hæcenus neglexi
 diligere te.

Fructus & proposita.

PROCURA mi Sacerdos, ne infructuosa sit
 auctoritas tua, sed fini à Deo intento
 apprimè respondeat, quod fiet, si sem-
 per aut Deo adstiteris in sacro altari, aut pro-
 ximo, succurrendo illi. Cave, ne perdas
 gratiam Spiritûs Sancti, eique obicem po-
 nas, sed fuge solerter quidquid ardentissimè
 huic

huic venæ obstat, nec hoc ipsum grave tibi
accidet, si consideraveris dignitatem, quæ
ipsamet te impellit ad diligentem morum
custodiam. Recordare, concessam aucto-
ritatem absolvendi à peccatis tam studiosè
exercendam, ut proximum non tantum libe-
res à peccatis, sed, quantum in te fuerit, in-
struas viam mandatorum Dei, præcidasque
omnes peccandi occasiones. Bonus Sacer-
dos, ut sit perfectus, debet omnes suas poten-
tias soli Deo & saluti proximi impendere,
quod si fecerit, tum enim verò demonstrabit,
quod se ignem cœlestem, esseque vivum
Spiritus Sancti habitaculum.

DIES OCTAVUS.

De

*Excellentia Ordinis Sacerdo-
talis respectu Sacerdotij legis
antiquæ.*

PUNCTUM PRIMUM.

Considera, quod in lege veteri
fiebatur, fuisse umbram & figuram novæ
legis, nec accepta erant Deo sacrificia,
nisi in quantum respiciebant præsens sa-
crificium. Verum, ô quantum discrimen
inter sacrificia & victimas veteres, quæ non
erant quàm immolationes animalium, boum,
H h ovium,